



R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

De tactibus, &c. inter conjuges cum pollutionis periculo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

Notabili: Immiscet se talis humor medius (sic vocat humorem fluentem ex distillatione; quia est medius inter verum semen seu spermam, & inter urinam, atque hunc medium humorem incipit esse ad generationem, & vocari posse salivalem seu spuralem, & habere diversum ortum, ac meatum ab eo, quem habet semen.) Hic, inquam medius humor se immiscet aliquando cum urinatione aliquando per se defluit sine cogitatione, & sensu, quandoque vero fit cum delectatione, & pruritu: & paulo post: Humor iste medius ex levioribus causis, ac maiori facilitate movetur ad exitum; quam seminalis, praesertim in Mulieribus: a quo quod ex levissimo motu corporis absque aliqua cogitatione, & absque sensu proveniat. Ex effectu autem percipitur per fordidationem quandam vitiosam in carne sua, vel in panis. Hæc Gerson. De hac igitur distillatione, ut omnia, quæ ad ipsam pertinent, distincte colligam, habeo pro solutis tres sequentes Conclusiones: nam, pro Coniugatis addetur vnum quid num. 60.

Conclusio prima: Sicut deliberatè procurare pollutionem, de qua ea complacere mortale est; ita procurare distillationem, quæ fit cum voluptate. Ita Sanchez lib. 9. matr. d. 17. num. 17. Ratio est manifesta, quia tunc procuratur, seu complacetur de voluptate libidinosa, quæ est distillationi coniuncta.

Conclusio secunda: Sicut obligamur remove causas per se influentes ad pollutionem, causas, inquam, ingenerare luxuriam, non verò per accidens, modo iam explicato, ita obligamur easdem remove per se influentes, non verò per accidens ad distillationem. Ita idem ibid. Ratio est eadem, quia semper obligamur remove causas influentes per se ad voluptates illicitas; non verò causas per accidens, modo item explicato. Has autem causas, easdem esse quoad pollutionem, & quoad distillationem, easdemque excusationes esse pro vitioque, patere satis potest ex dictis.

Conclusio tertia: Quando distillatio contingit sine vlla prorsus delectatione libidinosa, seu sensuali, quamvis adfit erectio levis genitalium; ea non est peccatum; unde nulla adest obligatio tollendi eius causas. Ita Caiet. rem. i. opus. 22. artic. 2. §. 6. Aduerte tamen; Sanchez lib. 9. matr. d. 45. num. 2. Laym. lib. 3. sect. 4. num. 18. Reginald. lib. 22. cap. 3. num. 43. Ratio est, quia vel est peccatum, quia distinguitur ille humor, vel quia est delectatio venerea; vel quia est proximum periculum ad veneream delectationem. Non primum: quia, ut vidimus, ille humor non est semen, nec eius effusio generationi prodest. Non secundum, quia nos loquimur de eo distillationis modo, in quo nulla adfit delectatio sensuali. Non tertium, quia si illius humoris effusio nullam affert delectationem; non est ratio, cur ipsa sola spectata afferat periculum proximum ad illicitam voluptatem insectandam.

Confirmatur primò: quia nihil potest esse peccatum in hoc genere, nisi sit contra Castitatem; hæc enim virtus est, quæ moderatur delectationes venereas: in casu autem nostro, nullus est venereus sensus.

Confirmatur secundò, ex sanct. Thoma, opus. 64. cap. de fluxu libidinis, qui loquens de distillatione, sic habet: Sciendum est, quod illius humoris effusio non est pollutio, quia ut dicunt Medici sine libidinosa delectatione, & carnis motione nullus potest pollui vigilando. Hæc Sanctus Doctor. Si igitur ea nec est pollutio, nec delectationem afferens, vnde nam peccati reatus orietur? Preterea non immeritò pronuntiant, Caiet. & Margar. apud Sanchez, loc. cit. alique, de distillatione nihil esse perinde ac de sputo, vel sudore, laborandum, nisi ipsam carnis rebellio committatur. At iam nos loquimur de ea distillatione, quæ nullam delectationem, atque adeò, quæ nullam carnis affert rebellionem: ergo, &c. Iam verò, quamvis hæc propriè pertineant ad solutos, sunt tamen fundamenta vniuersalia, & per diligenter in hoc argumento notanda. Nunc ad rem nostram propius accedamus, formemusque hanc regulam pro coniuga-

tis, nam pro Sponsis diximus, n. 16. pro Solutis sufficit, quod hæcenus dictum est. n. 48.

De tactibus, & inter Coniuges cum pollutionis periculo.

54. Eos actus impudicos, nempe cogitationes, delectationes, aspectus etiam partium minus honestarum, & pilosorum, & similia in ordine tamen ad suum Coniugium exercere possunt inter se Coniuges, etiam cum pollutionis periculo prævisio, sed non inter eos, & sine periculo consentiendi in delectationem pollutionis probabiliter sequendæ: eos, inquam, actus exercere possunt, qui exhibentur propter aliquam causam ex dictis excusantem, secus erit peccatum mortale, si actio sit mortalis in genere luxuriæ, & veniale, si venialis. Ratio ducitur ex dictis.

55. Hinc, quia tactus impudici partium venerearum ex se sunt peccata mortalia in genere luxuriæ; idem Coniux, qui eos petit ab altero, regulariter in peccatum incidit mortale, si prævidet in se, vel in altero pollutionem, quamvis non intendat. Excipe, nisi sit in loco, ubi gratia, in lecto, ubi adveniente periculo propter modum effusionis possit copula vitæ: tunc enim illi actus impudici essent præparatio ad legitimam copulam, quæ præparationem non esse ex se peccatum, statim supra dixi. Dixi autem, regulariter in peccatum mortale incidit: quia regulariter pro his tactibus impudicis extra prædictum locum aptum ad copulam, non apparet adesse causam excusantem si tamen ea inveniretur, ut si Marius esset Medicus, mederi vitique Vxorem verendis posset, amoto semper periculo consensus, amataque pollutionis prævisæ intentione, ut nimis sæpe dictum est.

56. At verò Coniux, qui eosdem reddit, quamvis pollutionem in se prævideat, si non est periculum de consensu, nec illam intendat, licet poterit reddere, et Sanchez lib. 9. de matrim. d. 45. num. 38. sed non poterit ex Capto Palao, de matrim. d. 3. part. 4. §. 2. num. 1. cui adde Præpositum p. 3. q. 6. dub. 26. in. 187. adductum à Diana part. 9. tract. 8. res. 31. Ratio Sanchez est, quia tunc Coniux excusatur: siquidem reddens, dat operam rei licitæ, & debet ex iustitia. Ratio Castro Palao est, quia falsum esse putat; tunc debere Coniugem reddere ex iustitia prædictos tactus: nam interveniente pollutionis periculo, Coniuges non habent ius petendi vitæ sententia est probabilis. Aduerte tamen eos tactus, quos concedit Sanchez, non debere esse admodum impudicos, ut sint initium, & inchoatio proxima pollutionis ex prævisis. Tales essent, si vir peteret ab uxore, ut ipsa contrectaret, moveretque verenda ipsius viri, vel idem vir vellet immittere digitos in vas naturale mulieris, ibique persistere quasi copulam digitis cretendo: hi enim non solum sunt actus impudici, sed ipsi met præcuratio pollutionis; quæ procuratio nunquam licet, & solum in Coniugatis non esset mortalis, quando in eo loco sunt, ut dictum est, ubi per legitimam copulam pollutioni possunt obviare.

57. Hinc secundò: Oscula, amplexus, alique tactus manuum, frontis, pectoris, &c. ut item faciem aspiciere, confabulari, & similia amoris signa, si fiant inter coniuges, quando non est nimia voluptas incitans ad pollutionem, non sunt damnanda de mortali, imò nec de veniali; si ex patriæ, vel amoris usu fiant, quamvis prævideatur pollutio, sed non intendatur, nec sit periculum consensus in illam. Ita Sanchez num. 36. etiam esse mortale contra Sanchez putet Præpositum apud Dian. part. 6. tract. 7. res. 65. Ratio est, quia causa amoris, vel amoris sufficienter excusat coniugatos. Censuræ excusaret etiam fratrem, fororémque se more patriæ amplexantes, & in aliquibus locis etiam extraneos, dum post absentiam redeunt in Patriam, ne mutabamini videantur, multò ergo magis excusabit coniugatos.

CAPUT IV.

§. I. De Incestu.

1. **I**N Methodo exp. Conf. lib. 2. cap. 7. §. 7. sic habes: Non est dubium incestum esse speciem luxuriae explicandum in Confessione, quia cum consanguineis, vel Affinibus, contra Castitatem, sive per copulam, sive etiam per oscula, tactusque impudicos, &c. peccatur: nam propterea ita communiter definitur: *Est peccatum luxuria, quod committitur cum persona coniuncta.*

Sed quaestio, an incestus cum Consanguineis differat ab incestu cum Affinibus? & rursus, An incestus cum aliis ex praedictis in uno gradu usque ad quartum (nam in aliis a quarto est simplex fornicatio) differat specie ab incestu in alio? v.g. peccata cum Matre, cum Filia, cum Sorore, cum Nepote, cum Consobrina, sive Consanguineis, sive Affinibus, differunt inter se specie, itaut in Confessione talis gradus sit ex necessitate declarandus? An vero, si quis cum aliqua ex dictis peccavit, etiam fuisset Mater, satis explicet, dicendo, *Incestum commisi*? Quid de peccante cum coniunctis spiritualiter idest, ex Baptismo, vel Confirmatione, & de coniunctis legaliter, idest, ex Adoptione?

Tribus dictis haec, quae satis confusa propter opinionum varietatem, apud Autores sunt; breviter, distincteque ex meo instituto expeditur.

2. Dico probabile esse, nec Consanguinitatem, ab Affinitate. (Ita Sanch. Thom. 2. 2. quaest. 15. art. 9. & Caiet. ibid.) nec unum gradum ex his differre specie ab aliis: Ita Filius, in 1. part. lib. 5. cap. 12. num. 9. uterque apud Dian. part. 1. tract. 7. resolut. 31. Vnde licet sine dubio gravius sit contra unum gradum delinquere, v.g. contra primum cum Matre, quam contra alium; v.g. cum Consobrina; tamen, quia non mutatur species, puto non esse ea speciatim ex necessitate patefacienda. Ratio est, quia in omnibus his una specie deformitas est (licet modò, levior modò gravior) nempe contra reverentiam debitam coniunctis. Quod autem id oriatur interdum ex ipsa natura, ut in primo consanguinitatis gradu, & per alios etiam secundo; interdum vero ex praepcepto Ecclesiae, ut in ceteris, & maxime in gradibus Affinitatis, nihil specie diversum ex hoc necessarium inferitur: nam praepceptum superioris, cum aliquid praecipit, ponit materiam praepceptam in ea specie virtutis, ratione cuius illud praecipit: nunc autem Ecclesia abstinentiam ab illis congressibus praecipit, propter eandem reverentiam coniunctis debitam. Quod deinde gradus ipsi non mutant speciem, inde probatur: quia hi nihil aliud inferunt, nisi maiorem, vel minorem coniunctionem: magis autem, & minus non variant speciem, etiam in hac re nostra morali, nisi aliunde probeur esse contra particularem virtutem, vel particulariter contra diversum rectae rationis dictamen. Id quod hic, quamvis multi probabiliter invenire satagant; nihilominus alij probabiliter item non inveniri posse contendunt.

Dices. Afferimus hic numero 2. ex probabilissima plurium sententia, turpem coniunctionem cum consanguineis non afferre diversitatem specificam necessarium in Confessione explicandam, ut diversam ab alia coniunctione strictioris consanguinei; quia licet gravius sit contra unum gradum, v.g. contra primum cum Matre, quam contra alium, v.g. cum Consobrina delinquere; tamen magis, & minus speciem incestus diversam non constituit. Ergo idem a se debemus in Methodo Confess. lib. 2. cap. 5. §. 2. & 2. in iniuriis

38. Verum, delectationes morosae, aspectus partium honestatum, turpiloquia, & similia, quae supra diximus non esse mortalia: si sunt a conjugatis sine periculo pollutionis; erunt mortalia pro isdem conjugatis, si in illis praevideatur pollutio, licet non intendatur. Ratio est, quia in his num. praesenti dictis, nulla apparet causa excusans; neque enim haec sunt signa liciti amoris, perinde ac si ea, quae num. praeced. dicuntur. Quod si causa excusans adesset, dic non esse culpam; sicuti de tactibus partium in honestatam dictum est modò num. 55. fin. de Marito, Medico, &c.

39. Hinc tertio, licet si impudice se ipsum committat, aspiciatque modo dicto n. 45. non sit ex probabili opinione reus peccati mortalis, quando non adest periculum pollutionis: tamen quando illud adest, atque illud praevidet, reus erit; quia nulla causa est in eiusmodi proprio tactu, vel aspectu excusata.

60. Illud hic denique nota cum Sanch. loc. cit. n. 41. Licet paulò ante num. 53. dixerimus, & infra iterum dicimus, solutos peccata mortaliter, si per tactum, vel aspectum, solummodo peccata mortalia, quae cogitationes de copula, dent causam distillationis, & commotionis spirituum generationis; quarum naturam numero eodem explicavimus: conjugati excusantur à mortali, quia eiusmodi distillatio, & commotio, non affert grave damnum generationi in conjugatis; & ex alio capite delectationis ex illis insurgenti assenti, non est in isdem mortale. Eiusmodi enim turpes delectationes, praeter effusionem seminis extra, non sunt conjugatis cum tanto rigore prohibita, ne nimis onerosus sit status maritalis, si in tanta occasione praesentis uxoris, & solis insciptae desiderio, ab illis se abstinere sub mortali obligentur. An conjugatis liceant delectationes ex cogitationibus morosis, dicam lib. 10. v. verius.

Tactus, & his simili inter Sponsos.

61. Sponsus de futuro valde probabiliter sine peccato licet quaedam amoris signa, qualia sunt oscula; tactus, aspectusque pudici, ac locutiones amatoriae, etiam propter delectationem in illis residentem, sed sine periculo pollutionis, vel consensu in illam, vel in copulam: At nullo modo impudici. Ita Thom. Sanchez lib. 9. matr. 45. n. 46. Fagundez, in praed. det. 9. cap. 5. n. 1. citans Caiet. Med. Val. aliosque. Ratio est, quia sponsi videntur ad illa pudica ius consecuti esse ex Sponsalitiis; quo ea tunc ad impudica, quia haec ordinantur proximè ad copulam, quae non est licita, nisi Sponsus de praesenti; hoc est, copulatis Matrimonio saltem rato. Nam excusationem invenio in Sponsos eas actiones pudicas exercentes cum pollutionis periculo praevisto, sed non intellexi, & sine periculo consensu in illam; nam si in occasione esset, ut inurbanus haberetur, si ab illis abstinere posset; posset eas usurpare, quia iam adest rationabilis excusatio.

62. Inter eos, qui sibi vel sponsalia promiserunt, vel invalide ea celebrant, vel sub conditione, si exorata, v.g. fuerit à Pontifice dispensatio impedimenti dirimentis, vel quid simile, nec praedicta quidem pudica amoris signa sunt licita. Ita Thom. Sanchez lib. 5. matrim. 45. n. 38. Fagundez, loc. cit. num. 6. citans eundem Sanchez, Sotom. & Gurtierrez, aliosque plures nullo contradicente, apud Dianam part. 4. tract. 4. resolut. 131. Ratio est manifesta, quia haec conceduntur Sponsis; sed hi antequam impleatur conditio non sunt Sponsi, sed erunt: ergo, &c.

An Sponsus liceat delectatio in cogitationibus morosis; decernendum spondeo lib. 10. capite 4. Vbi etiam, an Viduis, &c.

Tactus & his similia inter Solutos. Remissio.

63. De iis inferius agetur commodius separatim cap. 8. §. 2.